բարեաց, զՅիսուս յիշեսջիր, ով ընթերցող. աղաչեմ և պաղատիմ, և դուք յիշեալ լինջիք ի Տէր Յիսուս. զիմ ապաւինեալ Քրիստոսն աղաչեցէք. թերևս ինձ ողորմեսցի ահեղ ատենին և ի բորբոքեալ բոցոյն նորա։ Ես Լևոն թագաւորս ամենայն Հայոց, ի թվին ՉՀԹ (= 1330) շնորհեցի զգիրքս Քարաքոյ հայ ծառայնուն, որ յամենայն ժամ կարդան յեկեղեցիս զմարտիրոսացն նահատակութիւն եւ զfրիստոնեութիւն հաւատոյն, որ վասն անուանն Քրիստոսի յանձինս իւրեանց կրեցին. զոր լսեն ծառայքն և քաջալերեալ յորդորին, ի սէրն Քրիստոսի եւ հաստատին ի հաւատս նորին և համբերութեամբ տանին բազում վշտաց և նեղութեանց զորս կրեն վասն անուանն Քրիստոսի, ակն ունելով երանական յուսոյն, և հետևողք լինին բազմաչարչար մարտիրոսացն, եւ յորժամ ընթեռնուն եւ լսեն զչարչարանս մարտիրոսաց նա զմեզ յիշեն յաղօթս իւրեանց։ Ու կու աղչենք զքահանայդդ որ զկարդալն անփոյթ չայնէք վասն սիրոյն Քրիստոսի որ աւրհնեալ և յաւիտեան»։ Դարձեալ նոյն ձեռագրին մէջ. (անհարթ գրով).

«Պարգևք է գիրքս ի Լևոն
թագաւորէն Հայոց
ի Քարաք եկեղեցին մնացական.»

«Ով սուրբ եղբարք, որք ընթեռնուք զսրբոցն ճգնութիւն և զկատարումն ու մխիթարիք հոգով. յիշեցէք ի Քրիստոս զպարոն Վասիլն. զտէր Սիմանայ կլային՝ Բաւդէէրն (Պօտէէ), որ է քեռի Լևոն թագաւորին, եւ երեր զգիրքս ձեզ ի մխիթարութիւն։ Դուք խնդրեցէք ի Քրիստոսէ իր թողութիւն եւ իւր նախնեացն արքայութիւն. եւ ի բանտէն ձեզ ազատութիւն եւ Տէրն կատարէ զխնդիրքն ձեր ի բարին։ Եւ զանարժանս այլ յիշեցէք զԳրիգոր երէցս Սիմանայ կլայցիս որ եկի . . . ի հետ իմ պարոնին ու բերաք զգիրքս Քարաքոյ եկեղեցւոյն, ի թվին ՉՀԸ (=1329) և Սիմուն թարգմանին մեղաց թողութիւն»։ Ձեռագիրս այս յիշատակարաններէն զատ ունի նաեւ հետեւեալ յուշագրութիւնը, «զառաձեալ մեղօք զՅովհաննէս սարկաւագ յիշեսջիք միով Տէր ողորմիայիւ», «Աղաչեմ յիշեսջիք զամենայն . . . զՅովհաննէս եպիսկոպոսն զեմ. (զերուսաղիմացին ?). (նաև Սաւաղան, էջ 606-607)։

Այս ձեռագիրը 1853ին գտնուած է Երուսաղէմի մէջ և զբր-